

Nr 309.

Av herr **Bäcklund**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående tillfällig löneförbättring under budgetåret 1936/1937 för viss personal inom den civila statsförvaltningen m. m.

Genom proposition nr 114 har Kungl. Maj:t framlagt förslag angående tillfällig löneförbättring under budgetåret 1936/1937 för viss personal inom den civila statsförvaltningen. Enligt en propositionen bifogad »tabell II» rörande tillfällig löneförbättring för vissa grupper av befattningshavare å ordinarie stat skulle tillfällig löneförbättring under budgetåret 1936/1937 utgå vid, bland annat, en å övergångsstat uppförd lanträntrmästarebefattning med 800 kronor. Ifrågavarande befattning innehaves emellertid av lanträntrmästaren i Norrbottens län A. J. Th. Enequist, beträffande vilkens avlöningsförmåner m. m. riksdagens senast församlade revisorer i berättelsen om den år 1935 av dem verkställda granskningen (del I, sid. 138 § 37) gjort följande uttalande.

»Räntrmästaren i Norrbottens län A. J. Th. Enequist åtnjuter avlöning enligt 1883 års lönestat med lön 2,500 kronor, tjänstgöringspenningar 1,300 kronor samt ålderstillägg 500 kronor. Härjämte utgår tillfällig löneförbättring med 800 kronor för år samt dyrtidstillägg enligt för oreglerade verk gällande grunder. Såsom närmare framgår av vad revisorererna anfört under § 36 i sin berättelse uppbär Enequist vissa provisionsandelar, som under budgetåret 1934/1935 uppgingo till sammanlagt 9,575 kronor 71 öre. Sammanlagt torde Enequists löneförmåner hava uppgått till omkring 16,000 kronor under budgetåret 1934/1935.

Enequist, som är född år 1863, utnämndes år 1897 till lanträntrmästare i Norrbottens län. Han har sålunda betydligt överskridit den ålder, som för befattningshavare inom den civila statsförvaltningen utgör pensionsålder, men har på grund av stadgande i kungörelsen den 31 mars 1900 (nr 17), angående skyldighet för innehavare av vissa tjänstebefattningar att vara underkastade förändrade bestämmelser i fråga om rätt till åtnjutande av pension, att den, som efter nämnda dag utnämndes till befattning, med vilken följde rätt till pension från allmänna indragningsstaten, skulle vara underkastad de förändrade bestämmelser i fråga om pension, vilka kunde vara stadgade, icke ansetts skyldig att vid viss ålder avgå från sin tjänst.

Utan att närmare ingå på spørsmålet huruvida Enequist må anses vara skyldig att avgå från sin tjänst mot åtnjutande av pension, hava revisorererna velat fästa uppmärksamheten på att Enequist kommit att intaga en löneställning, som icke kan anses vara påkallad och ursprungligen icke heller varit avsedd. Det torde även vara uppenbart, att, därest Kungl. Maj:t och riksdagen uppmärksammat nu anförda omständigheter, varken tillfällig löneförbättring eller dyrtidstillägg skulle hava beviljats Enequist.

Det synes revisorererna, särskilt med hänsyn till Enequists höga levnadsålder, kunna ifrågasättas, huruvida icke Enequist nu bör överflyttas å indragningsstat. I samband härmed torde en reglering av Enequists löneförmåner

böra ske på så sätt, att tillfällig löneförbättring och dyrtidstillägg icke vidare utgå.»

Över revisorernas ovanberörda uttalande hava, bland andra, länsstyrelsen i Norrbottens län och statskontoret avgivit särskilda yttranden. I ett den 4 januari 1936 avgivet underdånigt utlåtande (revisorernas berättelse del II, sid. 169) har länsstyrelsen i Norrbottens län sålunda anfört:

»Vad slutligen beträffar revisorernas i § 37 gjorda uttalande angående önskvärdheten av lanträntrmästare Enequists överflyttning å indragningsstat skulle länsstyrelsen för sin del ej hava något att erinra mot en sådan anordning, då naturligt är, att han nu vid fyllda 72 år icke kan vara i besittning av fulla arbetskrafter, men då någon tvekan ej torde kunna råda där-om, att han ej är skyldig att avgå från tjänsten, så länge sjukdom ej hindrar honom från att uppehålla densamma, måste en sådan överflyttning ske med hans goda vilja, och han lär ej vara villig till en sådan överflyttning utan avsevärd kompensation.

I fråga om den till honom nu utgående tillfälliga löneförbättring samt dyrtidstillägg synes något hinder ej föreligga för statsmakterna att vid nästa beslut om sådana tilläggs beviljande undantaga honom från rätt till dylika.»

Även statskontoret har i sitt den 11 januari 1936 avgivna utlåtande (revisorernas berättelse del II sid. 180) i anledning av förevarande anmärkning uttalat, att statskontoret, med hänsyn till vad av revisorerna i ämnet anförts, måst finna, att Enequist kommit att intaga en löneställning, som icke kunde anses vara av omständigheterna påkallad och väl knappast heller varit från början avsedd.

Av den nu förebragta utredningen rörande lanträntrmästaren Enequists löneförhållanden ävensom övriga med hans anställning förenade omständigheter framgår, att Enequist under lång följd av år kommit i åtnjutande av tillfällig löneförbättring utan att några som helst bärande skäl därtill förelagat. I enlighet med vad riksdagens revisorer ovan uttalat anser jag mig därför böra föreslå, att denna löneförmån icke vidare skall utgå till Enequist.

På grund av vad ovan anförts får jag hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att tillfällig löneförbättring icke skall utgå under budgetåret 1936/1937 vid den i förut omförmälda tabell II å övergångsstat upptagna lanträntrmästarebefattningen.

Stockholm den 10 mars 1936.

Helge Bäcklund.